

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunșurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

Suferințele unui cetățean din București care n'a putut să se ducă la băi.

SCANDALUL DIN SLĂNIC

Ziarele cotidiene au vorbit săptămîna aceasta de un mare scandal, petrecut la Slănicul din Moldova. Vom recapitula și noi faptele, așa cum ne taie capul.

D-na prințesă Sabanof, soția consulului rus din Galați, și d-ra Aslan din acelaș oraș, au voit să cînte la piano în salonul băilor. D'odată însă se pomenesc cu un gealat care le spune că d. Săndulescu, administratorul băilor, nu dă voie să se cînte, probabil fiind - că boerul dormea după masă și nu vrea să i se tulbure somnul.

Din pricina asta se făcu mare tîmbălău printre vizitatori. Unul din ei, d. Hanuți, inginer la Regie, mai aprinzibil ca un chibrit al Regiei, esclamă :

— *Ha nu'ți place muzica ? Lasă că'ți arătăm noi, mahorca dracului !*

Cuvintele inginerului, spuse la restaurant, ajunseră tocmai pînă la urechile d-lui Săndulescu, de unde deducem că stimabilul trebuie să aibă urechile cam mari dacă a auzit așa de departe.

Resultatul fu că, la o oră tîrzie din noaptea aceea, d. Hanuți, întorcîndu-se dintr'o escursiune, găsi ușa camerei sale de la otel închisă și tot calabalicul ce avea trîntit pe coridor. Hei, pe unde scoți cămașa acum ? Și grozav ar fi vrut bietul inginer să și scoată cămașa și să tragă un pui de somn. Perspectiva de-a dormi sub cerul plin de stele nu surîdea de loc d-lui Hanuți. În adevăr, la București, cînd spui de cine-va că doarme pe puf, însemnează că doarme pe moale și că-i ferice de el; dar la Slănic e o adevărată nenorocire să doarmă cine-va pe Puf, care după cum se știe este o namilă de munte a cărui întrebuițare ca pat nu e tocmai apreciată pînă acum.

Pe cînd inginerul măsura terenul pe coridor, gîndindu-se să puie jaloanele unui pat pe jos, d'odată un cîntec suav de lyră răsună în tăcerea nopței.

Cine să fie ? Cine veghează la ora asta cînd numai puricii nu dorm în Slănicul din Moldova ?

O fantomă îmbrăcată în cămașă de noapte cu arniciu roșiu apăru

înaintea d-lui Hanuți și îi adresă următoarea întrebare :

— Dragă inimioară
De ce te-ai întristat,
Ce foc te doboară
De plîngi neîncetat ?

— N'am pat ! fu rima cea mai nemerită pe care putu s'o găsească d. Hanuți, uluit de bizara aparițiune.

Fantoma continua :

— Te chiamă privighetoarea
Și luna, și stele mii,
Salcîmul își scutură floarea
Și'n patu'mi te-aștept eu să vii.

— Mersi, îngină d. Hanuți în proză; dar cine ești tu ființă angelică ?

Fantoma răspunse :

— Ce'ți pasă ție chip de lut
Dac'oi fi eu sau altul ?

— Spune-mi te rog, cum te chiamă și'ți voi da drept recunoștința una jumătate kilo tutun de lux !

— Atunci fantoma catadicsi să grăiască 'n proză :

— Mă recomand Radu Rosetti.
— Poetul ?
— Și magistrat la Constanța.
— Mulțumesc, domnule, ești foarte amabil.

Și, în urma acestora, d. Hanuți, însoțit de bine-făcătorul său, se duse să se culce, pe cînd Radu Rosetti continuă toată noaptea să declame la lună pe coridor.

A doua zi, întîmplarea fu cunoscută în tot Slănicul. D. general Pilat, care fu rugat să reclame în numele tuturor d-lui Caton Lecca, prefectul de Bacău, nu'și spală mîinile ca tizul d-sale de odinioară, ci primi cu multă gentilețe misiunea ce i se dete.

Resultatul reclamației fu că d. Săndulescu își găsi Bacăul cu d. Lecca. Acesta decise ca numitul administrator să fie dat afară.

— Da, să iasă afară ! strigară toate persoanele din Slănic.

În consecință, i se va administra Săndulescului un pahar cu apă din izvorul No. 6 !

Kiriac NapadarJan.

UN MENAJ DE POET

Tînărul poet Idealovici e insurat de curînd. Căsnicia lui ? Un ideal !

Judecați numai după scena absolut autentică pe care vă voi povesti-o aici :

Idealovici se așează la masă cu un aer inspirat. E'n vervă. E capabil să scrie pe nerăsuflăte un milion de versuri. Pune mina cu un deget febril pe condei, și :

Idealovici (scriind)

*Apari ca și un astru
Pe cerul vieții mele,
Un cer intens, albastru*

Madam (întrerupînd) Vai, doamne, ce lichele !

Idealovici (aruncînd condeiul nervos) Cine soro ?

Madam. Ei, cine ! Popescu și Popeschina ! N'ai văzut ce fasoane făceau la faivoclocul lu madam Haralampiu ? Par'că era veri primari cu Beizadea Ghica !

Idealovici (continuuînd a scrie) :

*Ah zîmbetul de fee,
Al dulceti tale guri
M'a fermecat femeec...*

Madam : Ce proaspete murături !

Idealovici (din ce 'n ce mai necăjit) : Ce murături dragă ?

Madam : Murăturile pe care le-am pus alaltă-eri la putinică. Of doamne !...

Idealovici : (răsucesce supărat o țigară și urmează să scrie).

*De ai și ce dulce este
Să sufer pentru tine
Îmi pare ca 'n poveste...*

Madam : Infecte ! Pațachine ! !

Idealovici (exasperat) : Cine puiule ?

Madam (supărată foc) : Mai te faci că nu știi ? Șandramalele-alea la care îți răsucaai dumneata mustața cînd am fostără aseară la Mitică Georgescu !... (*Roșie ca focul, se scoală 'n sus, gesticulează, scrișnind din dinți*). A ! domnu face pe chinezul ? Las' că știm noi cu ce poamă avem a face ! (*Sarcastic*) Și pentru dumnealor compui acușica acrostișuri, hai ?... (*Cade pe scaun și isbucnește în plîns*) Ah doamne ce nenorocită sunt, ce nenorocită ! Quel malheur maman !...

Idealovici (zăpăcit, avîrle manuscrisul ; se duce lîngă dînsa să o 'mpace) : Sofițo ! Bibicule ! Sofițicule ! Te 'nșeli drăguță, parol că te înșeli ! Să-mi plesnească ochii dacă mă gîndeam la ele ! Nici nu făceam acrostihuri, ci o baladă...

Madam (plîngînd cu sughițuri și căzîndu-se să și rupă rochea cu unghiile) : Baladuri ! Care va să zică acum baladuri ! dumneata te duci la bal masche ?

Idealovici (încrîmînt) ! dar puiule... dar...

Madam (tipînd) : Quel malheur maman ! Quel...

... *D'a capo al fine.*

Tarascon.

SINAIA...

Locaş de splendidă odihnă
In sinul tău reintru azi,
Să sorb deliciu nesfârşite
Ascuns în lumea ta de brazi...

Un an de când nu-ți mai văzusem
Incântătoarele-ți păduri;
Un an de când nu-ți mai gustasem
Din fragi, din smeură, din muri...

Le-am regăsit acum pe toate...
O! par'că-mi sunt cu mult mai dragi
Fetițele ce se coboară din munți,
Strigînd: — «Coniță, cumperi fragi?...»

Aseară mă'ntilnui cu una,
Incel poteca coborînd,
Dar cu cofițele deșarte...
— De fragi nici vorbă și nici gînd!

— «Ai fragi?» — «N'am fragi, răspunse dînsa»
Și sinul i s'a desfăcut...

— «Mă mulțumesc atunci cu mere»
I-am zis, și fata .. a tăcut!

Sinaia

Const. C. Brăescu

SUBIECTE DE VARĂ

TIRANIA VILEGIATUREI

Cel mai sigur mijloc d'a te compromite în aceste momente în ochii amicilor și mai ales al amicelor, creditorilor, vecinilor, furnizorilor, vrăjmașilor, în ai căror ochi de alt-fel ești veșnic compromis, — și chiar în ai tăi însuși, este să nu pleci măcar pentru o săptămînă undeva, afară din oraș. — Indiferent unde, însă să pleci.

Sănătos tun, mîncînd cît patru și bind indoit d'atîta, nu te doare capu, nu ești înscris la februaristi, nu suferi de nimic, n'ai soacră, nu citești *Conservatorul*, n'ai fost decorat și ești abonat la *Zeflemeua*, cu alte cuvinte, nu presinți nici un simptom care să dea bănuiala că ai nevoe de vre-o cură, de dușuri, băi dulci ori sărate etc., și totuși să nu care cumva să nu părăsești locuința ta de iarnă, căci altminteri cu siguranță că ești un om mort — cu toată sănătatea ta.

Firește, cine poate să zică că nu este o dulce satisfacție ca, după oboselile, aerul viciat, politica, șantanurile, munca zilelor și nopților din cursul unui an întreg, să poți respira și tu o atmosferă mai curată, la poalele unui munte, ba chiar ș'a unui deal, în mijlocul naturii sănătoase și superbe. Însă nu înțeleg tirania asta d'a fi expus «la oprobriu și disprețul concetățenilor tăi» dacă, împrejurări independente de voință, dar foarte dependente de pungă, te obligă să înghiți praf și sprîț, căldură și bere, plictiseală și alte mizerii în Capitală, sau ori-ce oraș în aceeași situație climaterică.

Da, de sigur, faptul acestu își are explicația lui, care trebuie căutată în modul cum se petrece «la băi» și în psihologia acelor cari își fac o imperioasă datorie din a nu lipsi.

Așa, o statistică conștiincioasă, care ar fi prea interesantă, va putea dovedi ori-cînd că numărul celor ce se duc la băi pentru sănătate, este infim pe lingă al acelor cari se duc pentru vanitate.

— Bine, dragă, noi nu eșim nicăirea vara asta? întrebă cu o mutră de pisică bosumflată, tinăra damă care arde de dorința d'ași arăta toaletele «sur la plage», și... intimitățile la ceasul băii, printre talazuri.

Ori:

— Cum adică, să nu văz Sinaia cu ochii, anul ăsta, să nu mai respir și eu nițel aer, după ce... și continuă o imprecizie violentă contra vieții nesuferite din cursul anului, de și pe doamna care se plinge, ai putut-o întilni pe podul Mogoșoaiei, la șosea, cite-odată chiar într'un cabinet la Herăstrău, însă mai nici odată acasă. Aerul pe care vrea să'l «respire» nu e nimic pe lingă aerele ce-o să caute să-și dea; viața pe care ar dori s'o schimbe e un fleac pe lingă toaletele cu care ar dori să facă acelaș lucru de trei ori pe zi: una de dimineață, alta la amiază și o a treia seara «la parc». Nu liniștea răcoroasă o atrage ci exeursiile vice-versa, în care rochia se poate ridica ceva mai mult, pentru ca fanții, ne lipsind la d'alde-d'astea, să poată vedea ceva mai... idem. Negreșit că i se urise 'n casă cînd avea atîta dor de curte și cînd plimbările periculoase pe culmile pline de prăpăstii pot să-i ofere căderi din care bietul respectiv care a rămas la o «partidă» să se aleagă cu două... cucue!

Căci dacă ar fi să nu devie cu astea toate, în ce fund de pămînt să intre cînd «amicile» vor povesti... vilegiaturile lor, cu un aer de revoltătoare compătimire pentru aceea care n'are nimica de spus!

Dar junii cari s'au obosit toată iarna prin cafenele, cu sau fără concert, baluri mascate, «șamburu separe» și alte poker-ii de astea, cum naiba să nu-și facă vilegiatura lui? Dar cum ar mai fi el «șic» și ce figură ar face cînd fie-care dintre camarazi, ar începe cu cite o:

— Mes vieux, m'est arivée 'n'aven-ture épatante...., și dă-i cu obrăznicile pe care le-a comis, or micile infamii prin care aceste flecușete se joacă cu cîntea oamenilor cum se cade.

Și cine oare se sustrage de la tirania vilegiaturei? Funcționarul cît de mititel, stăruște pentru 15 zile concediu măcar, ia leșoara înainte, și lăsînd în urmă-i cite-va cartele de birt neachitate, o rată la croitor și... înjurăturile proprietarului, o șterge «la băi» unde-și tiranisește viața.

Căci, firește, nu poate admite să lase să i se vadă strîmtoarea. De aceea mî-nincă cum poate, mai se face că se plimbă prin împrejurimi și și ia dejunul... într'un buzunar al hainei, mai se bolnăvește d' stomac și nu mî-nincă de cît o fleculiță, — însă după dejun

stă, cu scobitoarea în dinți, unde stau și cei cari mî-nincă unde nu... te doare stomacu, în rînd cu ei, — dar cu ceva mai mult tupeu. Și la ora plimbării nici n'ai crede că acest «scos din cutie» are numai 90 cu rețineri!...

Oamenii insurați merg în vilegiatură de focul nevestelor, — iar celibatarul de acela al... nevestelor altora; ofițerii pentru a face «exerciții de atac în timp de pace» și pentru a se încerca la *cuceriri* pe care nu le speră pe cîmpul de război, căci redutele cu ziduri sunt mai rezistente de cît acelea cu... fuste...; oamenii sănătoși pentru ca să nu se îmbolnăvească că nu s'au dus, — cei bolnavi pentru că i trimete doctorul; cei cari au parale pentru ca să și le arate, cei cari n'au pentru a nu arăta aceasta; proștii pentru ca să facă pe grozavii, oamenii de spirit pentru ca să aibă de ce ride...

... Dar e 1 1/2 d. a. și la 3 și 15 pleacă trenul pentru Constanța. De abia am vreme... mă duc în vilegiatură.

Graur.

GREVA DIN BRĂILA

De ce s'au pus în grevă căruțașii din Brăila?

Natural, pentru că li se puneau bețe 'n roate!

TRĂDARE

De! să spui c'ar fi vre-o fată
Din alt sat pe aici picată
Ar mai merge... D'apoi vezi
M'am fost prins cu ea surată,
Nu așa de erî, de az...

Mi-a spus mie-odată Sița
La fîntina: — În Marița
Rău faci Firo, că te'ncrezi.
Eu am ris... Fi-ți ar gurita
Cui gîndești, și-o fi necaz?...!

Să fi fost vre-o streină
Aș mai zice, du te, vîna,
N'avea fata d'unde să știe.
Lui, nu ei îi bagam vîna,
Dar căteaua a știut!

Că i-am spus săraca toate.
N'a trecut să zici o noapte
Să-l aștept pe el să vie
Sa nu-i spun..., i-le-am spus toate
Și știa și tot l'a vrut.

Zice-zică-i-ar prohodul,
Sta-i-ar vorba în gît ca nodul
Ca de-un an în vorba sunt
Și el tace mut nerodul,
L'a prostiit, l'a fermecat...

Cui să spui și cine-ar crede
Cînd pe el cu dînsa-l vede;
Și de-oi spune ce-am făcut?
Tăc și 'nghiț și ea se'ncrede
Ca-i femeie cu barbat.

Constanța, Iulie 1902

Ileana.

CĂȚEII LA SINAIA

Am constatat, cu destulă surprindere, că la Sinaia se cultivă cu evlavie, de la un timp încoace, două lucruri — mai bine zis două ființe: păduchele de lemn și cățelul!

În ce privește păduchele de lemn voiți fi scurt! Asemenea dobitoace nu merită atenția noastră. Destul că ele trăesc pe spinarea noastră și destulă atenție li se acordă de către antreprenorii de oteluri din Sinaia, pentru ca să le mai facem și noi reclamă la gazetă...

Aceasta, însă, nu mă împiedică să fac o propunere: anume înființarea unei ligi contra păduchilor de lemn.

Până acum, avem, slavă Domnului, tot soiul de ligi. Avem, de pildă, o ligă anti-alcoolică și una antisemită — pentru a nu cita de cît două — de ce n'am avea, la adică, și o ligă anti-ploșniștă?... Cred că se simte nevoia; căci nu trebuie să credem că dacă zacherlina e anti-ploșniștă, apoi s'a isprăvit totul! Nu; o ligă se impune, un manifest e de rigoare și eu fac apel la d-na Smara — întrepida inițiatoare — sau la d. Porumbaru — un anti-ploșnișt convins... — ca să ia inițiativa și președinția unei asemenea ligi!

Dar să vin la subiectul acestui articol, pe care n'indignarea mea contra păduchilor de lemn, veniți în vilegiatură la Sinaia, l'am abandonat. E vorba de căței!

Din capul locului, o mărturisire: nu sunt în contra acestor inofensive dobitoace. Ele mi sunt foarte simpatice și-aș putea spune că n'această privință sunt mai armean de cît cel mai veritabil... fost ministru de domenii!

Dacă nu sunt, însă, în contra acestor sărmane animale și dacă nu cer contra lor înființarea nici unei ligi, sau dacă nu apelez și n'această chestie la energia d-nei Smara, aceasta nu mă poate opri să declar sus și tare că ceea-ce se petrece la Sinaia cu cățeii e un adevărat scandal. Mă explic imediat.

Mă rog, am sosit săptămîna trecută la Sinaia. Ei, cine credeți că mi-a eșit întru întîmpinare: mareșalul Curței, prefectul județului, sau, cel puțin, polițaiul orașului?... Ași, și-ați găsit! Cea d'întîi ființă, care a ținut să-mi facă onorurile la sosire și să mă întîmpine cu oare-care entuziasm canin — manifestat sub formă de gentile lătrături și energice învîrteli de coadă — a fost un cățel! L'am călcat pe coadă și-am vrut să trec înainte. Ei, credeți c'a fost cu puțință? Nu; căci a fost destul ca această *javră* să dea «semnalul de alarmă, pentru ca într'un minut să sară alte cinci sau șase «camarade», care să facă cauză comună cu ea!

Indignarea mea era mare. La un moment dat viața... pantalonilor mei era în pericol! zadarnice au fost rugămintele mele, zadarnică intervenția vardisului care venise să aresteze pe agresori... căci cei șase căței voiaș probabil, să spele în sînge onoarea colegului ultragiati!

Am făcut, atunci, uz de bastonul meu. Dar n'apucaiți bine să croesc pe unul din căței măcar și cite-va cucoane se reziră spre mine.

— Dar ce ai cu cățelul domnule?

— Dar el ce are cu pantalonii mei?

— Oh! pauvre petit chien! exclamă proprietara unuia din căței pe care-l croisem pentru a nu-i da timp să-mi croiască el pantalonii, în timp ce eu avui puțința să înaintez spre eșire.

Pe sub seară am eșit puțin să mă plimb. Pe stradă o mulțime de cucoane și de domnișoare, toate cu căței — unii legați cu funie, alți liberi...

O cucoană elegantă și pîntecoasă, care era înaintea mea, se căznea de trei ceasuri să și tragă cățelul de lingă un arbore, în dreptul căruia o... «necesitate inexorabilă» îl oprise.

— Mais voyons qu'est-ce que tu fais la Joujou?...

Și bietul cățel, care, în definitiv, avea motive destul de serioase să se oprească în drum, fu întrerupt în mod brusc, de la ocupațiunile sale...

Parcă aud că «pauvre petit chien» s'a îmbolnăvit și că doamna se vede nevoită să-l ducă la anul să facă cură cu apă de Căciulata — specială, precum se știe, pentru boalele de rinichi, bășica udului, etc. etc...

În fine, iată-mă ajuns în parc. Credeam c'acolo, cel puțin, voi scapa de teribilul flagel al cățeilor!

Ași! și-ați găsit: toate cucoanele cu căței!

Indignat, mă retrag pe o alee laterală și mă așez pe bancă lingă un respectabil jupin, care venise să facă «șabăsul» la Sinaia.

— N'o fi avînd și asta cățel, că-i fricos, îmi ziceam eu, în naivitatea mea, apropiindu-mă de bancă.

N'apucaiți, însă, bine să mă instalez, și-o duhoare asfixiantă mă trăsni: jupinul mîncase cîți-va căței... de usturoi! Și asta nene?...

Uf! de-ar mîncă și cățeii cucoanelor, i-aș fi recunoscător! Am să-i propun miine...

Sinaia, vila proprie

C. Brăescu

OASELE LUI ATILA

Șandor se duce cu micul său fiu Ianoș la muzeu. Acolo văd un schelet mare, și Ianoș întrebă:

— Tate, al cui este ose aste?

— Aste ose al lui Atila.

Alături, era un schelet mai mic; Ianoș întrebă iarăși:

— Dar ose ale mîke?

Șandor, se scarpină puțin în cap, apoi răspunde:

— A cui drake se fie, sunt tot ose a lui Atila chind era mai mic!

LA TELEFON

— Gogule, hai pină la oficiul telefo-telegrafo-poștal, zic eu prietenului meu, într'o dupămiază cînd ne plictiserăm grozav jucînd table la cafeneaua d-lui Odissea din Babadag.

— Ce să facem acolo?

— Sunt bun prieten cu dirigințele. O să-l rog să ne lase la telefon vr'o zece minute. Te vei distra. O să auzi ceva frumos. Mai întîi o s'auzi întreaga gamă muzicală.

— Cum?

— Ai să vezi. E un primar într'o comună, care, cum aude zornăitul clopoțelului, se fisticește, nu mai poate vorbi, gîngăvește...

Mergem la oficiu. Salutăm. Rugăm. Aparatul e pus la dispoziția noastră. Gogu ascultă. Eu vorbesc:

— Allô primăria Kikikioi. Aici prefectul.

— Do-do... domnu prefect?

— Cine e acolo? Regep ori Suiuc?

— Re-re... gep.

— Căiii cumpărați is mari ori mici?

— Mi-mi... mici.

— Face treabă ori ba?

— Fa-fa... face.

— Ii îngrijește jandarmul ori soldatul?

— Sol-sol... datu.

— La ce muncă i-ai destinat?

— La-la... trăsura.

— Sigur?

— Si-si... gur.

— Cine mai e acolo?

— Do-do... domnu a-a-aren...

— Destul!

Gogu rîde ca un desperat, apoi sare în sus.

— Stați mă, dacă-i vorba așa, să te distrez și eu pe tine.

El trece la aparat. Eu ascult.

— Allô Regep.

— A-a... allô.

— Ce legume se cultivă acolo? cartofi?

— Ca-ca... cartofi!

— Perfect!... Ce băuturi obicinuite? piperment?

— Pi-pi... perment.

— Admirabil!... Cine va împărtașește Duminica?

— Po-po...

— Hei las'o dracului, domnule Regep! Asta-i culmea!!

IN HANUL MOTĂI

Prin cel ogeag de sticlă, negru,
Cîrpit pe-alocuri cu hîrtie,
O lampă somnoroasă aruncă
Priviri prin camera pustie.

Și ochiu-i tremură a spaimă
Cînd dă să cază 'n colț de-odaie:
P'o laiță nătingă șade
Trîntit un slut mindir de paie.

Din vremi bătrîne-i. Gura largă
Și-o crește 'ntr'un căscat enorm.
Din rostu-i mut pricepi ce spune:
«Sînt prea bătrîn, aș vrea să dorm!»

Spre răsărit un «Sfîntu-Pavel»
Ca o mireasă de cuminte,
Stă blind la chip, se roagă par'că:
«La tine 'nalță-mă, Părinte:

«Păcătuii, căci nu arare
«Mă sărutară guri de fete
«Și eă tăcu! — dar Tu aibi milă
«Și scapă-mă de... ist pârte!»

O masă numa'n trei picioare,
Ursuză, gata tot să'njure,
Tresare, cotul de mi-l razăm
Și scîrție: «Bre, trubadure!

«Tu făurești picioare 'n strofe
— «Și nu ești prost făurător —
«Eă tocmai d'un picior duc lipsă,
«Ian fă-mi și mie un picior!»

De-un cuiu ținută, să nu fugă,
Pe sobă-o mătură bălaie
Privește cu melancolie
Păinjinișul din odaie

Și colbul, strat de-o palmă; — iară
Spre masă-mi cată mai cu jale:
Ar vrea s'o mîntuie pe-olaga
De colb, de stihurile mele.

T.-Neamt

B. Lăzăreanu.

MITICĂ IN VILEGIATURĂ

Mitică, nostimul tip al lui Caragiale,
n'a fos descris pînă acuma într'una din
cele mai interesante ipostaze ale pre-
țioasei sale vieți, anume: în vilegiatură.

Căci Mitică se duce vara la băi, chiar
dacă-i conțopist a 80 lei lunar; face pe
dracu 'n patru și se ducă, măcar o săp-
tămînă.

La băi, Mitică, firește, se specializează,
în clopoterie.

Nu s'a născut încă dama care să re-
ziste lui Mitică, mai ales cînd 'și-o pune
el ghețele albe de piele de căprioară,
pantaloni de pichet alb, haina de lus-
tren bleu-marin, cămașa roz de zefir,
cordonul de mătase neagră și cu nasturi
de sîdef și cravata lui a turbată, o La-
vallière mauve cu picățele albastre care
se bălăbănește ca un fluture la gîtul lui,
încorsetat într'un guler de zece centi-
metri înălțime d'asupra nivelului mării.

O, Mitică e un crai fără pereche!

Fără pereche, în sensul strict al cu-
vîntului, de oare-ce amorurile lui sunt
tot-d'auna pur platonice, mărgîindu-se
la ofături, la «propouri spirituale» și
ochiade așa de incendiare în cît îi vine
să chemi pompierii.

Cînd l'oți vedea pe Mitică la băi, cu
frezura lui apelpisită, plimbîndu-se vi-
sător prin parc, ținînd în mînă o carte
în așa chip în cît să se vadă de departe
că e un roman franțuzesc de Paul Bour-
get, să știți: 1) că Mitică nu visează
de loc, 2) că n'a citit și nu va citi o
slovă din roman, pentru simplul motiv
că știe franțuzește ceva mai mult decît
știi d-ta cititorule chinezește.

În realitate Mitică face pe ticălosu,
așteaptă să treacă o damă, cucoană sau
guvernantă, indiferent blondă sau brună,
slabă sau grasă, cum o fi și cine-o fi.
Mitică o abordează imediat cu talentu-i
neîntrecut:

— Azi e teribil de cald; ferească
Dumnezeu să nu vie și la noi insola-
țiile din Paris... Apropo, citeam eri în
«Figaro» (adevărul e că Mitică a citit în
«Universul» dar îi e rușine să spuie) că
aū murit de căldură...

Și așa mai departe.

Mai cu seamă însă la bături Mitică e
în elementul lui.

La asemenea petreceri, Mitică face pe
correspondentul vre-unei gazete care, ca
să 'și umple coloanele în toilul secetei de
materie a sezonului mort, publică proza
acestui Cleimurache improvizat, fără chiar
s'o mai citească înainte de a o da la tipar.

Mitică, în timpul cînd nu dansează,
(căci a 'nvățat dansul la școala profeso-
rului Schmidt), se așează într'un colț
al salonului, ostentativ, cu un creion și
un notes în mînă, întrebînd din cînd în
cînd pe cite o cucoană, mai ales pe una
căre nu 'l cunoaște:

— Mă rog matale mădam, cine e dom-
nișoara în «beige»... dar doamna cu
paiete?

Pînă cînd cucoana îl întreabă:

— Dar, vă rog pentru ce mă întrebați?

— A, pentru Conrandiul pe care o
să 'l fac în ziarul cutare!

În ziua cînd apare «conrandiul», Mi-
tică e radios, el se plimbă pretutîndeni
cu un număr al gazetei în mînă, salută
zîmbînd grațios pe toate damele, e con-
vins că toate reprezentantele sexului fru-
mos pe cari le-a trecut la gazetă se pră-
pădesc după el.

Un specimen de «conrandi» al lui
Mitică ni'l oferă ziarul «Adevărul» de
Luni 22 Iulie. Mitică s'a iscalit cu pseu-
donimul dat dracului de «Toujours
bleu», dar toată lumea știe că el e au-
torul.

Mitică trimete din Govora «Adevăru-
lui» o dare de seamă din care extragem
următoarele:

«Ne așteptam cu toții la ceva frumos, la o
distracție placută, dar cauza a fost numai și nu-
mai lipsa de domnișoare! Și nimic nu ne face
să fim curioși, dar dorința de a ști ne pune în-
trebarea: cum vor putea domnișoarele să mo-
tiveze absența lor de la acest bal? Eă unul să

fiu diriginte al balurilor nu le-aș iscali scuzele!
Pe de-o parte mai zic că multe aū dreptate și a-
ceasta nu pentru a fi părtaș al sexului frumos, ci
a fi drept așa cum se cere din partea tuturor.—
aū dreptate într'un punct dansatoarele noastre din
cauza că, dacă ar veni, apoi tinerii cavaleri atit
de doritori pentru dans se năpustesc fără milă la
vals asupra 2 sau 3 domnișoare care dansează
bine și apoi ține-te picioare a două zi, așa că
în seara asta am cam suferit de domnișoare. Ne
vom răzbuna însă Duminică».

Dumneavoastră cititori, cari nu'l cu-
noașteți pe Mitică și care după modul
cum schinguește stilul și gramatica veți
crede că-i capabil de o răsunare feroce
în contra demoazelelor cari nu-i vor
prezenta certificate medicale și scuze
plate pentru absența lor, vă înșelați.
Știți cum o să se răsună Mitică Dum-
mică? Ne-o spune el însuși mai jos:

«Dar așteptăm cu nerăbdare ziua de Duminică
și mi place să cred că de data viitoare, d-rele
sunt destul de odihnite pentru a putea satisface
prin tururile elegante pe dansatorii pasionați ai
velsului».

Al naibii Mitică, bine-o aduse din
condeiū. Par'că'l văd Duminică viitoare
cum o să se năpustească fără milă asu-
pra tururilor elegante a 2 sau 3 domni-
șoare!

Dar și eă, zău, de drag ce mi-e, l'aș
lua o dată de eleganții lui turi și țî l'aș
dansa un tontoroii prin salon de n'ar
m'ai compune conrandiuri în viața lui!

Xyz.

«Zeflemeaua» multumește călduros tu-
turor persoanelor din Tirgoviște cari aū
avut gentileța să se aboneze la ziarul nos-
tru. Simpatiile unor cititori așa de distinși
ne onorează.

INSOMNIE DE PROLETAR

Noapte de Maiū. Pe firmament
Ard stele, luna pală.
Eă o aștept impacient
Și ard... de o «regală».

E miezul nopții și'n balcon
Iubita nu apare...
Ca și «Rodica» lui Caion, —
Cită asemănare!?

Totu 'ntre noi s'a rupt! Voi scrie
Iubitei infidele.
Da totul! pînă și... hei fie:
Și bietele'mi pingele.

Aștrii pălesc, se sting și mor;
Se face ziua 'n depărtare.
S'a stins sărmanul meu amor
Și... bietul muc de luminare!

Victor.

REFLECȚIE JUSTĂ

Un autor dramatic și-un bancher, per-
soane bine cunoscute 'n Capitală, 'și-aū ras
deunăzi mustățile.

— Înțeleg să se radă autorul dramatic,
zicea cine-va, fiind în legătură cu teatrul
mai merge; dar un bancher!

— Așa e, de obicei bancherii rad pe alții.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Sinai

— *A vol d'oiseau* —

Parc. Poteci în munți. Isoare,
Vile. Brazi-molifti. Rêcoare.
Ofșeri, domni-domnișoare,
Haute volée, femei ușoare.
Doici, dadace, don vagmiștri,
Un prefect și cinci miniștri.
Tot electric: parc și munți,
Drum, poemă, poteci și punți.
Lacuri, lebede, vardiști.
La «Azuga»: fleici, crenwirști.
Ungarth, Caraiman, Riegler:
Maus, pocker, chemin de fer.
Ungurească, franțuzească
Nici-o vorbă românească.
Umezeală, igrasie,
Guma. Flirt. Lux, fudulic.

B. Ion.

Constanța

DOCTORUL SICHIMIDYS

Un intim al lui Sichimidys l' intimpină într-o zi.

— Ce mai faci, doctore? E o bună bucată de vreme de când n'am mai avut placerea să îți string mina. Se vede că n'ai fost pe aici.

Iată ce a răspuns Sichimidys și să 'mi fie permis să adaog că garantez autenticitatea ca fond, forma și mai ales ca pronunție:

— *Ze șui sarme de votre cumpleaños.*

— Nu îți bate joc de mine doctore! Uii că eu nu știu franțuzește? Il intrerupe prietenul său.

— *Eșcuje moa că ze vu parl an franze parșcă viu din viază.*

Sunt ferit che mi șo procurat ocaziunea șo vijitei gratis frumoașă ceara a noblecei, pe a carei tron o ștato undata Ijabela de Bourbon, re ina ijonita a Spaniei. Asa o intitulează G. Boru în interesantul șeu roman, pe care am avuto griza șo lo fiteșco înainte de a pleca șu vedo Șpania.

— Tot-d'auna ești modest și glumeț doctore, spui că 'ți s'a procurat ocaziunea sa vizitezi Spania și nu voești să marturisești că te ai dus într'adins să furi mințile vr'unei Andaluze.

— Ego nu glumeșco niți cand pațientul bine-vuește șe mora în urma tratamentului țe eșperimente; cați el more ferit și țrețe la nemurire ca un martiro, țe am șacrificato pe altarul stincei medicale, pe care stici cum lo știu si nu lo știu.

— N'am nimic de zis cind sunt la mijloc a-fațeri de o ordine superioară.

— Negresit monser che șunto la mizloco țestiuni, nu afațeri, de o impurtancea culașala.

Șomitacile medicale de la Franchia, Șpania che Anglia au cinuto șucuteala de țele puvlicate *apoto Jeflemis*, si șo grabito șe me invite telegrafic, așta șo intimpla forte deș lu ego, pentru ca șo le dau azutor șa șcape cumpatrioci de la morte șiguro si șa muntueășca cerisorile lor de flazelul, de care au foșto în șcurta vreme așpru bantuite.

Am obcinuto un ștralucito șuceșo cu tratamento țe am preșcrișo contra inșulaciei, în schimb inșam am foșto numit membru curespodent la Academiile medicale din Madrid, Londra și Pariș.

În adevăr, în anul cind murea atita lume în America din cauza inșolației, Sichimidys s'a grabit să plece pe neașteptate pentru a pune în practică un tratament al său propriu și necunoscut încă în cercurile medicale. Reintorcindu-se din America iată ce povestea.

— Am foșto la Neviorco, unde am obcinuto un ștralucit șuceșo cu tratamento, țe am preșcrișo contra inșulaciei.

Inșulacia are ca șimtom prințipal che cap arde si pițorele șunto reți.

Șe manifesta, mai cu oșebire, la climaturile alde, din cauza che șorele dogorește cu ferbinșeala si atunți sinzele ș'urca la capo, produțe con-

șeștia și caldura; iar pițorele ramaind fara sinze șe fațe reți.

Ca șe reștabilimo echilivru, plașamo pațiento la un șcauno; inșam cu pițorele deșfacute, apoi punem apa rețe la capo si apa calda la pițore.

Prin ațeașta ștralucito pruceșare, caldura de la capo șe rațeste si porneste în zos; iar rațeala de la pițore șe incalțește si ș'urca în șuș.

Aiți ește punto eșenciala, unde șe cunștata ișcunșincea unui medico țelebru; cați gajele intra la cumbinacie, cautando cu violenșca șa se nimețeașca si pot șa produca explojie interna, din care cauza ș'ar provoca șucumbarea pațientului.

Medico, în ațeșt mumento șuprem, ește uvligato si faca negresit ș'urzento, preșune cu munele la pantatele pațientului, inșepando usurelo si mergando creștendo.

Pațiento ștando la șcaun si gajele devenindo grele șe contentreaja la mizloco; inșam, ego siretu, șupuindule la preșune s'invirtute de la gravitaciune, șunto atrașe la țentru pumuntului; aș-fel che eșe cu forșca si iuceala pe orifișul de la mizloco, țe lo gașeste deșchis, pațiento findo cu pițorele deșfacute. Inștantaneo șe produțe o mișcare, șe aude o pocnitura, si șe rașpandeste la udeaș a miroș de hidruzeno șulfurato; ma nu fațe nimic che pațiento ește șalvato.

Daca inșam pocnitura șe produțeala la interioro; era șe aiba loco o puternica comociune în organimo și la șiguro pațiento more așcșiato.

Eșploja cu miroșul ei, la rumaneste are un nume trivialo, ama ego, perșona țelebra și omo di șalon, le am botejato *șărăitoare*; ma ește tot una.

Aghiută.

Bacău

Încă de la ora șapte (p. m.), membrii comitetului cu pași grabiți se strecurau unul cite unul în sala palatului administrativ pentru a-și îndeplini marea misiune ce o aveau: aceea de a ridica un palat invalizilor.

La șapte jumătate comitetul era «în complect»

Șopotind misterios, Nesti dă ordinele necesare.

— Tu Aritoane, ia seara și așează luminările, tu-ăla de la medecină, ia un chibrit și aprindele, tu cu bele-artele mai șterge pe jos să facă «glanz» podeaua.

Cu cea mai mare sfințenie și în mijlocul unei tăceri mormintale, înaltul comitet Gregoriano-ortodox își îndeplini ordinele.

Și acum cind după o muncă de o oră, sala palatului administrativ de Bacău era luminată «a giorno», comitetul, într'un moment de supremă admirație, se îmbrățișă lung, pe cind Nesti exclamă cu un ton tragic:

— În adevăr însemnăm ceva în Europa.

Apoi într'o comună mișcare își scuturară hainele de spermanțeta pe care Ariton în executarea meseriei sale, o presurase asupra comitetului.

Și acum, pentru că veni vorba de haine. Cine-ar fi îndrăsnit vre-odată să conteste lui Ariton ori lui Nesti proprietatea sacoului redingotă ce se lăsa pe umerii lor bine făcuți? Cui i-ar fi sugerat vre-odată ideea că ghetetele lui Luciu nu's ale lui Luciu? Cine-ar fi crezut vre-odată că jacheta cavalerului de la bele-arte, nu-î a artistului de la bele-arte?

O! blestem asupra voastră, celor ce un moment numai a-ți contestat dreptul de proprietate a comitetului asupra acestor sacre veștminte ce erau menite a înfișe săgeata lui Apollo în sacrele inimă ale domnișoarelor urbei noastre!

Fiind însă de principiul că nu hainele fac pe om, ci «omul face hainele», să trecem peste redingota lui Edi și a lui Reiss și să continuăm.

Ora e nouă Elita bacaoană începe să apară.

Iată-l pe taxatorul Iorguțu de la Galatz, cu al său smocking elegant, pe Armand—teribilul Armand—pe care l'ași sfătui să-și cumpere o duzină de baliste de la magazinul fraților Horsepian, pe gomosul Vasiliță cu al său dans grațios, pe «ăla» cu o tunică de doc lungă de nu se mai sfirșește; în fine o serie nesfirșită de studenți de prin anii I, II, III, ai liceului local, ne mai luind în considerație pantalonii scurți—foarte bine reprezentați—ai școalelor primare, plus comitetul.

Cum vedeți sexul masculin foarte bine reprezentat atit ca calitate cit și ca cantitate.

Găsim de asemenea elemente foarte elegante și grațioase în sexul slab, elemente demne de a figura alături de cavalerii mai sus numiți.

Și acum încă cite-va cuvinte pentru a încheea această scurtă și searbădă dare de seamă.

Beneficiul net al balului a fost de lei 20, sumă pe care comitetul în unanimitate de voturi a decis ca să o bea în sănătatea invalizilor, lucru care a și fost executat imediat ce sala a fost evacuată.

NB. — Bufetu, foarte bine asortat, era ținut de duduea Lența cu gentiliți săi frățiori, cari în momentele cind nu aveau consumatori făceau și cite un tour de valse. Observație: Fiind Simbătă seara, miroșea puțin și a usturoi.

X. Y. Z.

R.-Vâlcea

EPIGRAMA

Lui Badea Ilie

Toți zic c'ai făcut avere
La poșta, ca conductor;
Slujbaș? Ești mai de formă
Dar de fapt ești negustor!

Locotenentului

Nae Dumitrovici

Dacă plătești sau nu plătești,
Ce spune lumea nu ascult;
Nu sunt tovarăș cu Sofica,
Dar nene, nae... bei *prea mult!*

Lui Stevan Pielaru

În magazin ai multe piei
Pentru pantofi, pentru sandale;
Dar nici o piele nu-î mai groasă
De cit obrazul Dumitale!

Lui Pomană

Cam mulți îți zic primar d'acum
Și toți îți promet cite un vot,
Dar totuși eu te prevestesc
Să te mai lingi puțin pe bot!

Șpițerului Blejan

Biserica ai terminat-o
Dar cruce 'n cupola n'ai pus
Cit timp va fi jos Prahoveanu
Nu 'ți mai trebuie cruce pe sus!

Meșterul Damaschin

Giurgiu

Cetățeni! Avîndu-se în vedere starea de prosperitate în ceea ce privește cultura tineretului din orașul nostru; stare de cultură care adese ori ajunge pînă la Alei și înapoi; stare de cultură care face pe vecinii studenți bulgari să ne invidieze după malul lui «Habermann»;

Avîndu-se în vedere situațiunea arhi-arhi-politică, mai cu osebire în vederea apropiatelor alegeri comunale în care va debuta cu siguranță Petre Bobe «ăr-măr» și cei-alți frați (avînd mai multe bile albe și roșii după ceala (vezi Istoria Romînilor de «Nix Pampuff» editura «La micul student» Calea Văcăresci din magnificul București pag. 0,31762) mai cu osebire avîndu-se în vedere succesul considerabil al vechilor cadre contra infanților tineri generoși;

Avîndu-se în vedere sosirea noilor Fifi și Mimi freres Nazone pentru distrarea tuturor celor osteniți, gură cască din cursul zilei la grădina d-lor Marin Ionescu, fost tot-deauna desenator al serviciului tehnic în vremuri de grea restriște pentru țară, fost, etc. etc. (lipsă de spațiu, moncher) și N. Sterescu complexantul;

Avîndu-se în vedere disparițiunea trupei anal-fabetice de la Varietațiile lui «Pascale» din Olari, reprezentat prin Mitică Șasiul chansonetistul & Florica casierita, și odată cu aceasta dispozițiunea intelectualilor mușterit-consumatori și neconsumatori;

Avîndu-se în vedere intențiunea azvîrlirei Margaretei după etagiul al II-lea de-asupra nivelului Hotelului Dacia într-un acces de Champagne, pour monsieur X, à 15 frs. butelia, à la Odeon-Lebel-sohn și forța musculară a Lenei Impărăteasa care a oprit-o de la comiterea funestului act; Avîndu-se în vedere etc. etc.

Am decretat și decretăm:

Art. 1 (unicul). Doctorul Bataiorum să fie numit în-pline la «Zeflemeaua» cu începere de la acest tucărcandel articol de probă, ca informator, cronicar, critic, etc.

Art. 2. — Ministrul nostru secretar de Stat la Departamentul administrației «Zeflemelei» este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui ordin și punerea în coloane a primului articol cit mai ffurgent posibil.

p. conf. Doctorul Bataiorum.

Dorohoi

INFORMAȚII

Cîtă schimbare între Dorohoiul de astăzi și cel de altă dată!... Mai de mult, acest județ avea ca marcă un rac, pentru că era bogat în raci; astăzi nu mai sunt raci, dar tot este o legătură: alit orașul cit și tot județul dă ca racul înapoi. În întunericul care domnea peste acest oraș, a răsărit «Steaua» cam întunecoasă, de oare ce acei cari o scot nu prea sunt luminați. Pe cine ia la refec acest jurnal, știu că vede stele verzi; sau mai bine vede «Steaua» verde, prin faptul că spanacul e verde... Dar probabil că va cădea în curînd această Stea... Doar Ateneul cit mai face fala Dorohoiului! În *sumar* cu d. Burghel ateneul a progresat grozav; domnia-sa se ocupă cu literatura pe care d. Pogor o numea la Junimea: «literatura scapețită». D. Burghel e în corespondență cu madam Smara și corespondența se păstrează în biblioteca ateneului. Madam Smara are o corespondență à la Madam Sévigné; pe cînd d. Burghel e un talent à la Jules Lemaitre.

Domnia-sa este «maitre de cérémonie» la ateneu.

Biblioteca Ateneului s'a mărit grație volumelor de poezii, conferințelor d-nei Smara și «Universurile» care conțin opere de același

autor; toate acestea au fost dăruite de autoare, cu ocazia sosirei dumnea-ei în Dorohoi. În alte privințe Dorohoiul lasă mult de dorit... Dracu știe! De cînd a secat *Ezerul*, Dorohoiul e plin de *secături*. În locul unde a fost *Ezerul* a rămas glod, în care să bălăcesc mulți din Dorohoi! Nu mai este *Ezeru* lingă Dorohoi, dar fruntea populației de aci e zero...

Dar orî și cum... Dorohoiul a lăsat Bucureștii în urmă!...

Casto.

Burdujeni

În urma desastrului întimplat, fatalmente, tirgului Burdujeni, funcționarul din gara locală, în urma unui consiliu ad-hoc, au hotărît să organizeze o serie de intruniri, care de care mai importante, în scop de a veni în ajutorul celor incendiați sau arși în parte, bine înțeles fondul acestor intruniri-conferințe, va alina mult suferințele celor în cauză.

Toată suflarea rominească, inclusiv cei din Tirg, în urma unei desbateri, au format o listă de aratari ce se vor succeda la tribuna ce deja s'a ridicat în vasta și umeda sală de revisie:

Iată cum au reușit fie-care să se înscrie potrivit și Rang-ului de subiect ce l va trata:

D. Bersan: Flamarion și astronomia din trecut.

Alexandrescu: Libertatea individuală.

Mihălescu: Episoade din lupta pompierilor din Dealul Spirei.

Trebiu: Forma originară a corpului omenesc.

Grigoriu: Extragerea lignitei și Museul Braun.

Samsonovici: Metamorfozele jobenului.

Levandoschy: Gloria Națiunii Romine din timpul lui Ștefan cel Mare, și despre bătaia de la Dumbrava Roșie.

Stamate: Foloasele banchetelor.

Gheorghiu: Taina botzeului.

Chitic: Va tacea.

Brăiliță: Va asculta.

Petrescu: Datoriile către sine și către alții.

Antulescu: Lungimea picioarelor în raport cu inteligența, și despre Mașina sburătoare.

Sierea: Despre Mătreaga.

Rădulescu: Ospitalitate și fonduri popicărești.

Constantinescu: Cultura zarzavatului.

Hendrescu: Orfelinate.

Doboș: Numismatică.

Pavlov: Societațile caselor de Economie.

Budu: Gingașia picioarelor la Chinezi și cochetării.

Samoilescu: Cicerone.

D'ALE LUI CILIBI MOISE

Ceasornicul, muerea și negustorul rar spun adevărul.

Un tînăr leneș este tocmai ca un măgar bolnav.

Omul cuminte cu greț face banii, însă banii fac lesne pe omul prost — cuminte.

Omul cel bogat se bucură uitîndu-se în oglindă, iar cel sărac în strachină.

Omul sărac care se ține de politică e ca un ceasornic stricat: tot d'auna stă pe loc.

Învățătura la om este ca o armă în mina hoțului.

Sunt două feluri de avocați: unii cari cîștigă o pricină strîmbă și alții cari pierd o pricină dreaptă.

Prostul care tace este adevăratul om cu minte.

Cînd vrea Dumnezeu dintr'un om sărac bun, să facă un om rău, îl îmbogățește.

Ce bine e cînd cine-va este cinstit: cînd mîncă la masă se uită'n farfurie, pe cînd necistitul se uită pe geam să nu vie un om al stăpînirii.

Cine caută cal fără cusur umblă pe jos.

Înainte vreme se duceau unii la Paris să învețe legile, acum le învață și la pușcărie.

Banii nu șade în lucru subțire că se varsă, șade în lucru gros.

Băiatul care se naște acum trebuie să aibă patru miini: în una să ție țigarea, în a doua cărțile de joc, în a treia o alifie modernă, în a patra o bilă și un tac.

Adam și Eva și-au acoperit rușinea cu foi și jurnaliștii o descoperă tot cu foi.

Întimplare: au jurat doi inși ea să nu măi joace cărți în nici o casă... Ca să nu strice jurămîntul, jucău pe uliți.

A plecat un bărbat și a lăsat nevastei de cheltuială. Biata nevestă a făcut mare economie și a făcut de toate în casă, pînă și un copil.

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

D-nii depositarul din provincie ai „Zeflemelei” sunt rugați să comunice printr'o carte poștală cite volume doresc.

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZII POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvîntare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, efinătate cu care domni editorii ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-au obișnuit pînă acum.

CITITORII

În restaurantul gării de Nord puteți intra și CONSUMA fără bilete de peron. Încercați și veți vedea.

Liceul, Academia și Școala Comercială
„VIRGILIU POPESCU”
 Strada General Florescu, 6—8 și Sf. Gheorghe-Nod, 31
AL TREILEA AN DE FUNCȚIONARE

Cea mai populată școală particulară de băieți din Capitală

Promoție splendidă. Din 216 elevi prezenți la examen de stat, în cele trei secțiuni: liceală, comercială și primară, n'au rămas de cit 14 repetenți, adică numai 6 la sută, dintre cari 12 sunt externi.

Examenele tuturor secțiunilor se țin în Institut, înaintea delegaților trimiși de Onor. Minister.

Internat pentru elevi cari urmează la școala comercială a Statului sau la liceele Mihail-Viteazul, Matei Basarab și Lazăr Aceștia au preparatorii anume.

Pe lângă cursurile după programa Sta-

tului, se fac **preparațiuni speciale** pentru elevi cari vor să intre în școala comercială gr. II, fără a fi terminat cursuri regulate de gimnaziu sau de școală comercială în ferioară, precum și cursuri comerciale de opt (8) luni pentru bacalaurenți, cari vor să dobândească diploma de școală comercială.

Cursuri de limbi moderne și de stenografie.

Ingrijire deosebită de educația corporală și socială a elevilor prin dans, exerciții gimnastice, muzică, conferințe literare.

Preparațiuni chiar de acum de **corigență** și pentru examenele de admitere în licele și școalele comerciale ale Statului.

Director, **VIRGILIU POPESCU**
 Prof. la Liceul Sf. Sava.

A apărut :

DE INIMA ALBAȘTRA

Prețul 10 bani.

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA
A. ALTĂN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
 PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LABORATORIUL FARMACEUTIC
A. HENȚIESCU

BUCUREȘCI

No. 1, STR. LIPSCANI, No. 1

PIPERAZINĂ EFERVESCENTĂ HENȚIESCU

Aprobată de Consiliul sanitar superior

Suverană contra

Gutei, Reumatismelor, Gravelei, Calculor Nefritice, Bólelor de beșică, etc.

Combate cu succes

toate boalele provenite din cauzele îngrămădirei

ACIDULUI URIC in organism

are proprietatea de a dizolva o mare cantitate de

ACID URIC

fără a turbura digestiunea sa
 a strica pofta de mincare

Nu se descompune și nu se oxidează în organism, ceea-ce-i dă avantaju de a atinge acidul uric pe tot locul unde se găsește acesta în singe, țesut, rinichi sa articulații.

Se dă după indicațiile domnilor Medici in dose de 2—3—6 ori pe zi câte-o măsură,

—dizolvată complect în apă suficientă— sa combinată cu Apa de Căciulata
PREȚUL UNUI FLACON LEI 4.50

DEPOSIT

La toate farmaciile din țară

LA MAGASINUL
S. G. SERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —
 Se găsește în permanență :

Delicioase **ICRE Negre de Taigan**
 Cea mai bună **SUNCA** de Praga
ROMURI Originale de Brem
UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
VINURI de MASA și de DESSERT
 Deposit de **CEAI POPPOFF**
 Singurul deposit cu toate mărcile cunoscutele fabrici de
SAMPANIE cu pretul fabricilor.
BOGAT ASORTIMENT DE CAMELE RUSEȘTI

PENTRU SEZONUL BAILOR
 este de recomandat
VINUL „ȘTIRBEY”
 SE EXPEDIAZA LA CERERE
 în lăzi de 25—50 și 100 sticle, contra ramburs
 a se cere PREȚUL CURENT la
ADMINISTRAȚIA DESFACEREI PRODUSELOR
 de pe proprietățile
PRINCIPELUI BARBU ȘTIRBEY
 BUCUREȘCI, — CALEA VICTORIEI No. 121, — BUCUREȘCI

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA
COOPERATIVA
 — PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci : excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.